

AZ ALÁBBI CIKK A SZITTYAKÜRT 2003 OKTÓBERI SZÁMÁBÓL EGY KIVONAT .

- TERJESSZÉTEK AZ IGAZSÁGOT-

OKTÓBER 15
A MODERN MAGYARORSZÁG TÖRTÉNETE

1929-1945

1957-ben jelent meg C.A.MACARTNEY az Edinburg-i Egyetem professzorának angolnyelvű könyve OCTOBER FIFTEENTH A HISTORY OF MODERN HUNGARY az edinburgi egyetemi nyomda kiadásában. Macartney a könyvét, Hindy Iván tábornoknak, Budapest védője emlékének ajánlotta. Az író a háború alatt Magyarországon közismert lett a London-i rádió híradásain keresztül, mint a Brit Kormány hivatalos megfigyelője.

A könyv fedőlapján a munka ismertetésében ez áll: „A kezdőpont megválasztása nehéz volt. Az 1914-1918 és 1939-1941 nem két háború volt hanem egy, két nyílt harci fejezet elválasztva egy korszakkal mely inkább fokában mind természetében különbözött. De mivel a Trianon-i Békeszerződés egy olyan fix pontot alkotott, amellyel minden rákövetkező magyar nemzetközi politikai cselekedet egyenes összefüggésben volt, ez lett választva a tanulmány kezdetének.”

„Igy mindenesetre szükséges visszaemlékezni, kritika vagy megokolás nélkül, de egyszerű tény formában, hogy mit tett a Trianoni Békeszerződés Magyarországgal. Véget vetett egy történelmi Nemzetnek, mely azóta létezett, mióta Árpád átvezette harcosait a Kárpátokon a kilencedik század végén.”

„Igy mialatt a békeszerződés íróinak megvolt az ethnikai elve, hogy egy erőszakos érvénnyel rendelkezzenek, mely előtt az összes történelmi, gazdasági és más meggondolások utat kell hogy engedjenek, ezek gyakorlatban megszegték azt az elvet, túlnyomóan Magyarország kárára. És ezek a meggondolások nem voltak jelentéktelenek. A történelmi Magyarország egy páratlan tökéletes földrajzi egységet alkotott Európában és a gazdasági fejlődésének igazgatói a tizenkilencedik században nem csak azon a feltevésen munkálkodtak, hogy egységben maradnak, de politikaiokból hangsúlyozták az országrészeknek egymásra utaltságát sokkal nyomatékosabban mint azt a természetes állapotok indokolták. Így a békeszerződés, mely feldarabolta Magyarországot nem csak kieső részeket vágott le, melyek nem kapcsolódtak a központhoz vagy egymáshoz, ez átvágott szerves kapcsolatokon, melyek megszakították az ellátást a gyárakból, elsődleges iparágakból. A maradvány, mely még mindig Magyarországnak nevezte magát, minden irányban kiálló hasznavehetetlen amputált csonkokkal maradt.”

Amint a fenti idézetekből világosan látható, Macartney a Trianon előzményei fejezetben jól jellemezte mi történt Magyarországgal. Mi voltunk az áldozatok. Akik Trianonban feldarabolták Magyarországot, elvetették a második világháború magvát is és Ők a felelősek azért ami utána bekövetkezett. Nem Magyarország volt háborús bűnös, hanem azok akik feldarabolták. Macartney így folytatja a két kötetes, több mint ezer oldalas munkáját.” A Magyar revizionizmus dominálni fogja az egész történetünket és it jó lesz kiemelni, hogy az óhaj és az elhatározás a Trianoni Békeszerződés revíziójára Magyarországon ország szerte megvolt az egész korszakban..”

1920-tól 1944 október 15-ig egy hosszú utat tettünk meg. Nagy irodalma van ennek a kornak. Egy jelentős része a kommunista rendszer bértollnokai magyarellenes gyalázkodásaiból áll, ritka a tárgyilagos hozzáállás. A másik a Nemzeti Emigráció jobboldali írógárdája és a hazai nemzeti érzésű történészek művei. Macartney egyikhez sem tartozik. Nézzük meg hogyan látta Ő 1944 október tizenötödikét, a Hungarizmust, Szálasi Ferencet és az eseményeket.

SZÁLASI FERENC, HUNGARIZMUS ÉS A NYILASKERESZTES PÁRT

„Szálasi az egyik legkülönösebb és legérdekesebb jellem a jelenkori magyar történelemben. Amikor 1946-ban elítélték és elvezették egy becstelen halálra, a magyar sajtó nem talált megfelelő rosz szavakat számára és a népbíró sem aki elítélte.”

„Azok akik hűek maradtak hozzá, a rajongásig lelkesítette őket, amire más magyar képtelen volt az Ő korában és halála után követői, egy kultuszt tartottak életben tiszteletére, kézről kézre adva szavait és úgy beszéltek róla, mint az első keresztények a messiásról.”

„Szálasi maga egy mereven elvhez ragaszkodó ember volt, zavaró monotonizmussal és merevséggel, aki elutasította a legcsekélyebb kompromisszumot. Kétségtelen, hogy lángoló magyar hazafi volt ahogy Ő ezt értelmezte és feltétlenül őszintén óhajtott az egyszerű ember jólétét Magyarországon. Nem volt kegyetlen, nem volt megvesztegethető és a személyi élete ellen még a népbírószám sem tudott semmit felhozni. Neki valóban határtalan ambíciója volt, amely misztikus hitén alapult, hogy neki küldetése van Magyarországot megmentésére és azon keresztül a Világra. Az én meggyőződésem, mondta egyszer, hogy az egész európai rendre csak azok a kis emberek lehetnek hatással akik megvetik a németeket, a magyar nép, az alapvető Hungarista elvekkal amik rajtam keresztül fejlődtek ki. Az aki nem azonosítja magát az én tanításommal, aki nem ismer el engem fenntartás nélkül mint vezér és nem ért egyet, hogy én egy magasabb isteni hatalom által lettem választva, hogy megváltsam a Magyar népet, aki nem ért meg engem vagy hitét veszti engedjétek elmenni! Legtöbbször egyedül maradtam, de egyedül is én létre fogom hozni a Hungarista Államot a titkos erővel ami bennem van.”

„Az teljesen világos, hogy Szálasi igazán belemélyedt hol van Magyarország helye a világban. Őt csak egy érdekelte, visszahelyezni Magyarországot ahová az, hite szerint tartozott. Ebben gondolatmenete hasonló volt Hitleréhez, azzal a különbséggel, hogy míg Hitler olyan népből származott amelynek etnikai határai szélesebbek voltak mint a történelmi politikai határai és a „faj” jegyében gondolkodott, addig Szálasi egy olyan nemzet szüleménye volt melynek ősi országa szét lett darabolva a nemzetiségek jegyében – szemét mindig a történelmi országhatárra szegezte. Az Ő gondja az volt: milyen úton lehet Magyarországot visszaállítani, és milyen formában – milyen engedményekkel a kor szellemének megfelelően? Úgy látszik erre a kérdésre megtalálta a feleletet már 1931-ben, amikor kinyilatkoztatta a nagy eszmét, a Hungarizmust.”

Macartney véleménye, hogy „Szálasi Hungarizmusa nem különleges, mert már számtalan hasonló elveket képviseltek Eötvös, Kossuth, Jászi, Károlyi Mihály, Teleki Pál és sokan mások kevésbé kitüntetett személyek akik kigondolták a Duna medence megszervezését amely kielégítette az elveiket, hogy mi az ami kijár a Magyarok mult tetteiért és jelen erőikéért.”

Itt meg kell említeni hogy Szálasi Hungarizmusa egy olyan értékrendre volt felépítve amely becsületen és igazságon alapult. Ő a törvény és a rend megszállottja volt, visszamenőleg a Koronatanra, az Aranybullára a Vérszerződésre a több ezer éves ősi jogrendre. Hatalmi törekvéseiben ez volt a legnagyobb gátlása, mert 1938-ban Hubay Kálmán már készen volt az erőszakos hatalom átvételre, amiről Szálasi hallani sem akart. Maga Hitler is ezért nem vette komolyan Szálasi, mert neki nem voltak ilyen gátlásai.

„Továbbá két másik fontos dolgot kell megemlíteni Szálasi politikai filozófiájáról. Az egyik az állásfoglalása a Zsidó kérdésben. Ez sokkal moderáltabb volt mint azt általában hiszik. Természetesen nem tartotta a zsidókat az egyik építő és őslakos testvér népnek, amelyre a Hungarista államot lehet alapítani. Nem szerette a nemzetközi jellemüket és szerepüket mint a Marxizmus alapítói és vezetői és írásai tartalmaznak vonatkozásokat a romboló Judeo-Bolsevizmusra.”

„Szálasi végső megoldása a magyarországi zsidó problémára a tömeges kivándorlás volt. De nincs semmilyen jele a beteges Hitleri zsidó gyűlöletnek. El van készülve, hogy a zsidók vigyék el a tőkéjüket magukkal. Nem akarja őket kínozni, csak szabadulni akar tőlük. A Háborús programja egyenesen lefektette, hogy zsidó kérdést Magyarországon nem az idegen példák alapján kell megoldani. Magyarország nem volt egy olyan állam akinek módjában volt az ilyen luxus. Ellentétben az összes megállapítással, ellene volt az 1944-es zsidó deportálásoknak, amelynek a java része akkor történt mielőtt hivatalba lépett és a zsidók végső szenvedése amely az Ő rendszere alatt történt nem az Ő parancsára történt. Ebben és sok más pontban Szálasi erkölcsileg magasán felelt a követőinek és hírnevének.”

„Szálasi másik szóra érdemes jellemvonása volt a fanatikus ragaszkodása az alkotmányossághoz különösen állásfoglalása a Kormányzó iránt. Ő csak akkor venné át a hatalmat, ha fel van hatalmazva a nemzet közös akaratából és az államfő által, akinek a közreműködése szükséges volt ehhez.”

„Horthy pozícióját alkotmányosnak tartotta és számára Horthy volt az államfő. Semmi sem állt távolabb gondolatvilágától, mint az hogy bármilyen kísérlet tegyen Horthy ellen. Hasonlóan amikor hatalomra jutott azt úgy gyakorolta mint Nemzetvezető, hasonló kapcsolatban, mint az érvényben volt Olaszországban Mussolini és a király között.”

„1935 március 3-án Szálasi megállapította a Nemzeti Akarat Pártot. A program amit a gyűlésen elfogadtak, magába foglalta a Cél és Követelmények kiadványt.” Ez mindenek előtt tartalmazott egy magyarázatot a Hungarista Eszméről és a hármas tantételt a Föld, a Vér és a Munkáról, és együtt a doktrínák többé kevésbé praktikus alkalmazásait.”

„1936-ban Szálasi elindította a Hungarista Mozgalmat. Ennek az igényét, azonban annyira nehéz volt megokolni mint megcáfolni, mivel a Mozgalom Szálasi maga meghatározása szerint, olyan kiterjedésű volt amit nehéz volt felbecsülni. Ez lelke volt annak a jogi testnek, amit a párt alkotott. Nem volt szervezete, sem tagsági listája. Egyszerűen az értelem állásfoglalása volt, egy tantétel elfogadásában.”

Darányi Kálmán a kabinet újjászervezésekor 1937 februárjában be akarta szervezni Szálasit a csapatjába. „Szálasi ezt megtagadta, de egy ígéret ellenében, hogy csak törvényes eljárását alkalmazzanak, személye és pártja ellen, kiadott egy nyilvános nyilatkozatot, hogy a hatalomért való küzdelmében csak törvényes eszközöket vesz igénybe. Továbbá Pártjának Parlamenti képviselőt biztosított és ebből a célból egy képviselőt nevezett ki akinek a politikai múltja garantálta a Párt és a Mozgalomhoz való hűséget, és ugyanakkor elfogadható legyen nemcsak a Pártnak, de más magyarországi politikai tényezőknél. A régi támogatók borzalmára, nem közülük választott egyet, hanem Hubay Kálmán újságíróat nevezte ki. A március 27-i Lóvasberény-i időközi választásokon a radikális jobboldali szavazatokkal Hubay könnyedén bekerült. Hubay lett a párt elnöke és Szálasi pedig a Nemzeti Párt Vezér címet viselte.”

„Darányi egyezkedése a Nyilaskeresztes Párttal kielégítően haladt, az egyezkedő felek szempontjából, azzal végződve, hogy (Szálasinak nem volt semmilyen szándéka a Kormányzóval szemben, sem áruló kapcsolata Németországgal) egyetértésben, hogy a következő választásokon a Kormány néhány helyet - hét vagy tíz – biztosít a Nyilaskeresztes Párt számára. A titkos megállapodás kiszivárgott. Az bizonyos volt, hogy Horthy sohasem tűrne el annak a személynek a jelenlétét a Kormányban, akit halálos ellenfelének hitt és április 4-én a Nemzetet megdöbbentő erős rejtett kifejezéseket tartalmazó, hosszú beszédében figyelmeztetett minden személyt, aki akár idealizmusból is be akarja vonni a hadsereget a politikába. Szálasi Naplója szerint, Horthy ez alkalommal az összes Nyilaskeresztes vezetőt internálni akarta. Darányi ezt megtagadta és felajánlotta lemondását. A Kormányzó, Darányi és politikai ellenfelei közötti megállapodás után, Imrédy lett megbízva utódként. Imrédy kinevezését május 13-án közzétették.”

„Imrédy a feladatának teljesítéséhez látott amire kinevezték, és erre két nagyon fontos lépést tett.

Az első minisztertanácsi rendelet (3400 sz) volt, amely megtiltotta az állami alkalmazottnak párttagság viselését. Ez a rendelet beismerte a Jobboldal ellen irányult, amely erős volt az állami alkalmazottak között.

A második lépés Szálasi személye ellen irányult, mivel Ő egy időre fixe lett Magyarországon és Az Ő pártja volt a legveszélyesebb az országban - amit valójában ellenségei gyorsan azzá tették. Intézkedett Hubayival, hogy visszalép a névszerinti pártvezetésből, abban a reményben, hogy követői (akik közül sokan állásukat veszítették) kevésbé vadul lesznek üldözve, de ez az intézkedés nem volt hatásos. Mialatt ez történt úgy látszott Szálasi megtagadott egy kísérletet, hogy lefizessék. (Szálasi feljegyezte Naplójában, hogy egy személy, akit nem tudott megnevezni felajánlta, hogy törvényesíti mozgalmát és 9 millió pengővel támogatja. Ezt elutasította azzal indokolva, hogy az elmúlt októberben ennél sokkal nagyobb összegű ajánlatot kapott és nem fogadja el a kisebb összeget azután, hogy elutasította a nagyobbat. Naplója nem magyarázza meg hivatkozását a korábbi ajánlatra, de egy privát forrás (E.Gömbös) azt állítja az egy zsidó nőtől jött, „ ha Szálasi abbahagyná a politikát.”)

„Az ürügy a következő lépésre az volt, hogy a pesti utcák fehérek voltak a szórólapoktól amelyen az egyik oldalon a közismert, „Éljen Szálasi” állt, a másikon „ki a Rebekával a Palotából” – utalás a Kormányzó feleségére, akiről

olyan hírek terjedtek, hogy ereiben egy kis zsidó vér kering. Az utóbbit, amit valójában maga Szálasi „piszkos koholmány” nevezett Naplójában, egy olyan illetékes felelős helyen követték el, amelynek Anglia-i megfelelője, reméli az ember, nem használt volna hasonló eszközt, azzal a szándékkal, hogy Szálasi hírebe keverjék. (A szerzője Sombor-Schweinitzer volt a politikai rendőrségtől, és lehetséges, hogy Imrédy érdeklődött ebben műveletben.) Ez a tett nagyon sikeres volt hatásában, mely a Kormányzót, aki rajongott feleségéért, dühös végletbe sodorta Szálasi ellen.”

„Egy új vádirat készült Szálasi ellen. Júliusban újra bíróság elé állították felforgató röpirat terjesztési váddal és 7-én három évi nehéz munkára és öt évi polgári jogfosztásra ítélték el. Augusztus 27-én letartóztatták és a Szeged-i börtönbe vitték. Ezzel Horthy meg volt elégedve és Imrédy jó pontokat szerzett a náciellenes körökben Magyarországon és külföldön. Máskülönbén hatása nagyon kétségbevonható. Ideglenesen eltávolította azt a vezetőt a Magyar Jobboldali Radikális Mozgalomból, aki most a legnagyobb népszerűséget élvezte és a legközismertebb volt. Talán néhány magyar megtagadta a Nyilaskeresztes Pártba való belépést és töredékcsoportok nem csatlakoztak amikor Szálasi nem volt ott vezetni. De a legismertebb vezetőjük bebörtönzése, nem ölte meg a mozgalmat, inkább elősegítette a német befolyást felette. Németország ezirányú törekvései már megkezdődtek egy erős és bizonyos tekintetben bomlasztó befolyással a Nyilaskeresztes Mozgalomra.”

„Szálasi Naplójában fel van jegyezve, hogy április elején megbízottja Bécsben találkozott bizonyos SS személyekkel, akik azt mondták, hogy ők nem annyira szeretik Szálasi mozgalmát mint Festetics vagy Páffyét, de tudomásul vették, hogy az a legerősebb Magyarországon. Ezért átadtak egy magyar kérdőívet Szálasi számára, mely amellet, hogy néhány pontban a mozgalom szervezetével volt kapcsolatban, magába foglalt olyan kutató kérdéseket, mint: Volt Ő kommunista ?

Hajlandó lenne bizonyos átmeneti időre Német alárendeltségnek alávetni magát ?

Megígérne e, hogy átadja Sopront és Pozsonyt Németországnak? Szálasi a leg tántoríthatatlanabb negative választ adta mindezekre a kérdésekre. A Szálasisal szerzett tapasztalatok alapján a németek látták, hogy nem tudnak vele dolgozni.”

A rohamosan pergő politikai események láttán, a Horthy kormány számtalanszor tapogatózott

Anglia Magyarország felé irányuló politikai magatartásáról. Marosy a London-i magyar külügyi képviselő vezetője pesszimista jelentéseket küldött. „Röviddel ezután, állítólag Imrédy kapott egy levelet egy bizalmas barátjától, aki azt írta, hogy Anglia „leírta Magyarországot” és a külügyi hivatal véleménye szerint Magyarország Németország karjaiba lesz kényszerítve földrajzi elhelyezkedése alapján. (Az állítólagos levélíró Mr. Bruce volt, de ha igen, az csak személyi benyomásokra alapulhatott, mivel Mr. Bruce nem érintkezett a Külügyi Hivatallal ebben az időpontban.)” Ezt követően Magyarország nemzetérdekű politikáját az első Bécsi döntés és a tengelyhatalmak irányítása jellemezte.

Szálasi távollétében a Nyilaskeresztes Párt Hubay vezetése alatt egy „hangyabolyhoz hasonlított, ahol nyüzsögtek mindenféle orgyilkosok, őszinte fanatikusok, kalandorok, közönséges bűnözők, szélsőséges politikusok, beleértve kommunistákat. Teleki ismét feloszlatta a pártot, széteszlatta a szervezetet, lezárta a helységet, birtokába vette az iratokat, elvette a pénzkészletet és letartóztatott nagyon sok párttagot.”

„1939 május 4-én Teleki visszatért Berlinből és feloszlatta a Parlamentet és új választásokat rendelt el. A feloszlátásától nem zavartatva magát a Nyilaskeresztes Párt gyorsan helyreállt Hubay és K. Rátz vezetése alatt. Szálasi bebörtönzése áldás volt. Őt egy mártír fénye vette körül, amely óriási népszerűséget hozott a mozgalom számára a szegényebb osztályok körében.

A Nyilaskeresztes Pártot tovább segítette némely területen a hatalom magatartása és a kommunisták taktikája, akik megparancsolták követőiknek, hogy szavazzanak erre a pártra. Sok vidéki helyen a jelöltek egy teljes azonnali földreformot ígértek a szavazóknak – gyakran megnevezve pontosan melyik helyi telket fogják megkapni a Nyilaskeresztes győzelem után.” A választáson a Nyilaskeresztes Párt 31 képviselőt kapott míg más testvércsoportokkal együtt 49-t. A Kormánypárt 179 mandátumot biztosított. Horthy egyszerűen újra kinevezte Telekit és Teleki újra kinevezte kabinetjét változtatás nélkül.” Macartney így jellemzi ezt a pillanatot „1939 szeptemberében a Magyar Jobboldal nagyrésze éppen úgy el volt készülve Teleki támogatására mint a Baloldal.”

Macartney szerint, a magyar ellenállás a németek ellen az egész háború alatt felülről jött és annak kulcs személye volt a Kormányzó, Teleki, Kállay és Keresztes Fischer. Soha nem volt belső ellenállás a Magyar „Fasizmus” ellen, kivéve kis részben egy maroknyi kommunista által miután Moszkvából erre parancsot kaptak. Ez a történelmi tény állítása, nem egy vád és bizonyos fokig a leírt hozzáállás bölcs volt és reális.”

A második Bécsi Döntés és az Erdélyi Bevonulás után „1940 szeptember 18-án a Kormány szabadlábra helyezte Szálásit. Őt képviselő, akik korábban elhagyták a pártot visszatértek és mindegyik írásban bocsánatot kért Szálásitól a hűtlenségért. A Nemzeti Szocialisták megegyeztek, hogy Szálasi vezetése alá helyezik magukat és a két párt egyesült szeptember 29-én a Nyilaskeresztes Párt név alatt. Ruzskay, Csia, Hubay és Széchenyi bejöttek a tanácsba, mialatt Szálasi volt a vezető testvér és a közös akaratnak és felelőségnek a képviselője.”

„Az új pártnak 46 képviselője lett, megközelítve az 1939-es Nyilaskeresztes listán megválasztott képviselők számát, de ez túl kevés volt ahhoz, hogy a Kormány pozícióját veszélyeztesse. Ruzskay könyörgött Szálásinak, hogy találkozzon Imrédyvel., de Szálasi azt válaszolta, hogy a találkozás nem valószínű, hogy kölcsönös jóindulattal végződne. Ő most jött ki a börtönből, ahová Imrédy küldte Őt és a vádló ügyészének látványa vörösposztó lenne. Ha Imrédy komolyan gondolja, az Ő kötelessége, hogy belépjen a Nyilaskeresztes Pártba és elfogadja a Párt Vezér vezetését. De ha máskülönbén Imrédy igazán azt hiszi, hogy 120 és 160 között van azon képviselők száma akik támogatják mint ahogy azt mondta, akkor tegye az ügyet próbára és lépjen ki a Magyar Élet Pártból.”

„Michaelis, magyarországi német ügynök október 2-án jött vissza Berlinből egy memorandummal amely azt az állítást tartalmazta, hogy Hitler és Mussolini megegyeztek, hogy Görögország, Albánia és Horvátország az Olasz érdekszférába tartozik, de Magyarország Németországéba és a kényes Dél Kelet Európai helyzetre való tekintettel, jobb lenne ha Szálasi tartozkodna a Szent Istváni Királyság említésétől, mivel Magyarország revíziós követeléseit komplikálták Németország kapcsolatait, Magyarország szomszédaival.”

„Szálasi saját nyers valós számadása az epizódról így hangzik: Rothen, Michaelisal üzenetet küld a Párt Vezérnek, hogy a Hungarizmus meghalt és be van fejezve. Az jó volt 1938 előtt, de az események túlléptek rajta, és már nem időszerű. Michaelis látta a hivatalos Dél Kelet Európai tervezetet, amely már el van fogadva. Ennek az volt a lényege, hogy Magyarország területén élő nyolc Volksgruppen külön lesz csoportosítva völksisch államokként és mindegyik külön kapcsolódva Berlinhez. Ha Szálasi elfogadná ezt a józan szemléletet, Rothen teljes készséggel állna rendelkezésére. Ebben az időben a németek valójában több különleges Dél Kelet Európa háború utáni újjárendezési terven töprengtek. Úgy látszik ezeket a terveket könyörületből elrejtették Szálasi elől, de elég volt számára, hogy nem fogadták el a Hungarizmust. Szálasi szerint válasza az volt, ha ez egy hivatalos közlemény volt, akkor ezt egy hivatalos képviselőnek kellett volna elhozni számára. Másodszor azt sem látja, hogy a Német Nemzeti Szocializmusnak a küldetése, a Wilsoni tizennyegypont megvalósítása Dél Kelet Európában”

Szálasi az október 6-i külpolitikai beszédében így fogalmazott „Magyarország az Olasz és Német érdekszféra határán fekszik, és habár elkerülte a Szent Istváni birodalom kifejezést, a csodálatos Kárpát-Duna Nagy Haza elnevezést használta, ami ugyanazt jelentette. A német újságírók dühöseket voltak és természetesen Szálasi rossz német sajtó híradást kapott. Hubay megpróbált javítani a dolgokon, és helyet biztosított a német és olasz újságíróknak, hogy Szálasival találkozzanak. Szálasi nem volt hajlandó a németekkel semmilyen fontos dologról tárgyalni és felkérte őket, hogy kérdéseiket helyezték írásba és válaszolni fog rá.”

1941 június 22-én kitört a háború Németország és Oroszország között. A kocka el volt vetve, a Kassa bombázást követően 27-én Magyarország is hadat üzent Oroszországnak. Az erősödő Német befolyás nem kedvezett Szálásinak és ismételten zaklatták, hogy hagyjon fel a Hungarizmussal.

„1942-re Szálasi csillaga mélypontra került. Áprilisban parlamenti képviselője tovább csökkent, mikor Sütő mandátumáról hirtelen lemondott és Horvátországba menekült, ahol volt bajtársainak még többet ártott azzal, hogy Zágrábban a magyarellenes propagandarészleg vezetője lett. Juliusban Szálásit elhagyta pártjának egyik legfontosabb tagja, Málnási-Metzler, aki a Párt ideológiai vezetője volt. Málnási átment a németekhez.”

„Mindez alatt Magyarország a hónapok folyamán bezárólag 1944 márciusáig az egyedüli ország maradt Európában kartávolságra Hitlertől, ahol a Zsidók civilizált állapotokat élveztek. Magyarország egy vészkioldó volt, de nem csak

Magyar születésű zsidók számára, hanem nagyszámú külföldi születésű zsidók kerestek itt menedéket, különösen Galíciából, de Szlovákiából és Romániából is.”

NÉMET MEGSZÁLLÁS

„1944 március 12-én Hitler aláírta az Operáció Margarethe I. parancsot, Magyarország katonai megszállásának tervezetét árulással vádolva a Kállay kormányt. Hitler elhatározta, hogy azonnal eltávolítja az árulók csoportját. A német csapatok bevonulnának Magyarországra és az országot ideiglenesen elfoglalnák, így utat nyitnának egy Nemzeti Magyar Kormány számára, mely őszintén Magyarország érdekét viseli a szíven és teljes erőfeszítést vetne be a közös ügy véső győzelmére a német és a magyar nép közötti ősi testvériség és fegyveres bajtársiasság szellemében.”

„A parancs aláírása után, Hitler nem tett mást mint várakozott amíg a csapatok elhelyezkednek,

Mivel Horthy nem lesz ki csábítva Magyarországról amíg minden készen áll, hogy kihasználják távollétét.”

„Március 15-én von Jagow levelet hozott Hitlertől amiben felkérte Horthyt, hogy március 20-án jelenjen meg a Klessheim-i főhadiszállásán. Március 17-én este egy csoport: Horthy, Szombathelyi, Csatay és Ghyczy Sztójay elindultak Schloss Klessheimbe.”

„A két államfő személyes megbeszélés így kezdődött. Hitler kerteléssel (Horthy elbeszélése szerint) kezdte. Ezután elkezdett beszélni a katasztrofális helyzetről amit Olaszország árulása okozott Németországnak. Ő látta ezt, tudott róla és most bántja a lelkiismerete, hogy nem tett időben ellenlépéseket. Ezért Ő tartozik a Német Népnak azzal, hogy megakadályozza Magyarország elszakadását. Igen, Magyarország készül elhagyni Németországot. Nem tudna ismét megengedni, hogy árulást kövessenek el a háta mögött. Meg kell védeni magát és ezért elhatározta, hogy megtegye a szükséges intézkedéseket. Horthy dühbe gurult az árulás szó miatt és azt válaszolta, hogy Magyarország az ezer éves történelmében egyszer sem árult el egy szövetségest. Ha a körülmények valaha is rákényszerítik, hogy a nemzeti érdekből fegyverszünetet kérelmezzon, ezt a jogot fenntartja, de szándékát először tisztelettel a Németek tudomására hozná. Magyarország sohasem lenne az első, aki Német bajtársai ellen fordítaná a fegyvert. Nem készül semmilyen árulásra. Hitler azt válaszolta Neki bizonyítékai vannak. Horthy kérdezte milyen bizonyítékok? Hitler azt mondta neki írott bizonyítékai vannak, hogy Kállay cselszövésben van az ellenséggel és utalt a külföldi magyar hivatalok tevékenységére.”

„Másfél órás vita után Hitler bejelentette, hogy „Elhatároztam, hogy katonailag elfoglalom Magyarországot.” Ezután Horthy fel volt háborodva. Felkelt és kijött a teremből.”

Vacsora után Horthy tovább tiltakozott, hogy „Magyarország az egyetlen állam amely még mindig barátként kezeli Németországot. A megszállás megmérgezná a kapcsolatokat. Magyarországon még mindig nem voltak sem sztrájkok sem szabotálások. Ha a németek megszállják, az Angolszászok lebombáznák a hadiipart a híradás rendszert, amely káros lenne magukra a németekre. Partizán ellenállás is lenne. Hitler válasza az volt, hogy csak a hátát akarja biztosítani, de a megszállás elkerülhetetlen.”

Mіндеzalatt Sztójay Ribbentroppal tárgyalt. „Sztójay azt kérte, hogy halasszák el megszállást amíg a magyarok letárgyalják a dolgokat és a németek tegyék írásba a garanciájukat, hogy Hitler jótállásával, hogy Ő nem akarja megszegni Magyarország szuverenitását. Ribbentrop azt mondta, hogy már túl késő a csapatok visszahívása. Sztójay mindenesetre támogatta Magyarország együttműködését Németországgal a legjobb elérhető feltételekkel egyetértésben Ghyczy, Csatay és Szombathelyivel akik mind tanúskodtak a Koronatanács előtt, hogy a németek azt mondták nekik ha Horthy lemond, Hitler szabad kezet ad a szlovákoknak, horvátoknak és a románoknak.”

„A lényeges engedmény amit Horthy tett az az volt, hogy nem mond le és elbocsájtja Kállayt és egy olyan kormányt nevez ki ami a németek bizalmát élvez. Horthy önéletrajzában azt írja: A legfontosabb tényező az én határozatomban Hitler ígérete volt, hogy mihelyt én egy olyan kormányt nevezek ki, amely neki elfogadható akkor kivonja csapatait. Ritter szerint Horthy „hűséget nyilvánított” és későbbi tevékenységei is ezt bizonyítják, amikor visszavonta parancsát, hogy hozzák vissza a magyar csapatokat a frontról és ezzel ellentétben megígérté, hogy az egész Magyar Hadsereget beveti az orosz frontra, ha azok új fegyverekkel lesznek ellátva.”

„A Németek nem engedhették a magyarokat haza amíg biztosak nem voltak abban, hogy a megszállás simán megy. Ezért felkérték Szombathelyit, hogy küldjön egy távirati parancsot Bajnóczynak, hogy a német csapatokat úgy kezeljék mint barátokat és semmilyen meggondolatlan cselekedetet ne tegyenek mielőtt a csoport visszatér.”

„A Német bevonulás simán ment. Március 19-én reggel 11 órakor a Kormányzó vonata megérkezett Kelenföldre. Délután 1 órára Horthy összehívta a Koronatanácsot. Ezen A gyűlésen Kállay lemondott, de fontosabb határozatot nem hoztak. Végül március 22-én a magyar politikusok megállapodtak és Sztójay elnöksége alatt új kormányt alakítottak.”

„Alig, hogy a kormány megalakult a radikális jobboldali pártok az Imrédisták, a Nemzeti Szocialisták és a Konzervatívok egymással birkóztak, hogy megváltoztassák a hatalmi egyensúlyt a kormányban mindegyik a saját előnyét szem előtt tartva, ami egy öt oldalú küzdelem volt, miben Veesenmayer és Winkelman is aktív résztvevők voltak. Ezen a körön kívül voltak az Erdélyiek, a Keresztény Néppárt és a Nyilaskeresztes párt. De a Nyilaskeresztes Párt most már egy nagyon fontos szerepet töltött be. A rezsim alkotó elemei bármennyire is nem szerették, őket akkor sem tudták megtagadni jogosultságukat, rangjukat elvben mint a Jobboldal Pártjaés így amnesztiára való jogosultságukat és más előnyöket amit ilyen pártok élveztek. Így a Nyilaskeresztes párt szükségszerűen törvényesen legalizálva lett, azzal a nyugtalanító hatással, hogy egy nagyon tekintélyes erőként emelkedett ki. Most már fenyegető volt, hogy egy tömegmozgalommá válik és Szálasi teljes joggal állította, hogy ez volt az egyetlen jobboldali párt amelyik valaha is törődött a munkásokkal.”

„Szálasi azonban a problémákat egyéni szemszögből közelítette meg. Azzal kezdte, hogy megparancsolta követőinek, hogy tüntessenek a megszállás ellen (egy gesztus, amit egy másik párt sem követett sem jobb sem baloldali) és röpcédulákat terjesztettek, amely felhívta a figyelmet, hogy amíg Ő hajlandó átvenni a hatalmat és mozgósítani a Nemzet összes erejét a Bolsevizmus ellen, azt csak a nép és az Államfő közös akaratából tenné.”

„Április 3-án első alkalommal találkozott Szálasi Veesenmayerrel aki a kihallgatás után beismerte a németek tárgyalási jogát a magyar pártokkal és a Magyar Kormány összetételének jóváhagyását. Szálasi továbbra is ragaszkodott, ha hivatalt vállal azt csak az Ő feltételei alapján teszi. A németek el kell, hogy fogadják a Hungarista eszmét és a programja többi részét és gyakorlatban teljes hatalmat adjanak neki. Mikor megkérdezték milyen feltételekkel lépne koalícióba Szálasi követelte pártja számára a Miniszterelnök a Külügyminiszter a Belügy és Hadügyminiszteri tálcákat és ezzel együtt teljes kárpótlást a múlt összes sérelmeiért, garanciát a zavartalan jövőbeli fejleményekhez és előrehozott választásokat módosított választójogokkal. Szintén kihallgatást kell hogy kapjon a Kormányzóval, mielőtt bármilyen kinevezést elfogadna.”

„Ez a kihallgatás egyszerűen megerősítette Veesenmayert korábbi nézetében, hogy nincs mit tenni Szálasisal. Egy szivességet tett, amiért Szálasi hálás volt neki, hogy egy kihallgatást biztosított számára a Kormányzóval. Ez találkozó május 3-án megtörtént. Horthy hagyta Szálasis beszélni. Szálasi leírta naplójában, hogy máskülönb eredménytelen volt. Szegény Szálasi, a legnagyobb reményekkel indult neki, felkészülve a leg alaposabb tervekkel a jövőbeli magyar kül- és belpolitikai vezetés tekintetében. De Horthy egyszerűen azt tanácsolta a Párt Vezérnek, hogy várjon majd elvállik. A kihallgatás igazi eredménye ugyanaz volt mint Veesenmayerral”

A Kormány és a kabinet változások sora következett. „A Nyilasok ezalatt nagyon elégedetlenek voltak. A németek az egyik kifogás után egy másikat találtak, hogy félretegyék őket. Veesenmayer megpróbálta lecsendesíteni a felizgatott Vezért azzal, hogy egy második kihallgatást készített elő a Kormányzóval, amely augusztus 29-én történt meg. Szálasi nem tudott többet elérni, a Kormányzónál, mint az áprilisi találkozón.”

„Szeptember 11-én Kemény, Hallerhez fordult, hogy hivatalosan informálja, hogy a Titkos Államtanács minden bizonnal elhatározta, hogy bármilyen fegyverszünetet kérjen az Angolszászok, az Amerikaiak és a Szovjetektől. Szálasi most kijelentette, hogy nem ismeri el ezt mint a Nemzetre kötelező határozatot és ettől a ponttól kezdve a Kormány és a Kormányzó munkáját illegálisnak és alkotmányellenesnek tekinti. Ő a saját kezdeményezésére azonnal létrehozza a saját kormányát és átveszi a hatalmat egy feltétellel, hogy a németek kezdeményezik a szükséges politikai és rendőrségi lépéseket, mivel mi nem tartoztathatjuk le a Miniszterelnököt. Ezen a napon Haller még mindig tétovázott. Megkérdezte Keményt, miféle kormányt akar Szálasi létrehozni – egy központosított vagy egy tiszta Hungaristát és kérdezte, hogy milyen fokú támogatást követeltek a Nyilasok ? Kemény azt válaszolta, hogy Szálasi ok nélkül nem akarta átvenni a hatalmat, de előre jelentette, hogy fegyverszünet esetén cselekedni fog.”

„A Minisztertanács aznap délután gyűlést tartott és várható volt, hogy megtagadják Horthy elhatározásának a kivételét, de a Kormányzó valószínű amellel maradna és kinevezne egy új teljesen katonai kormányt. Ekkor Haller egyetértett, hogy egy új helyzet állna elő és kérte, hogy Szálasi vezetésével azonnal jöjjön Budapestre és álljon készenlétben, ha az éjszaka folyamán szükség lenne rá.”

„Aznapi délután, az elbeszélés szerint, Horthy a kabinet véleményére elhalasztotta az ügyet, amely továbbra is hivatalában maradt és Lakatos és Henney azt mondta Veessenmayernek, hogy a fegyverszünet keresési elgondolást ejtették. Szálasi végül is nem akarták. A Nyilasok eléggé keményen tiltakoztak. Kemény érvelt Hallerral, hogy Lakatos fegyverszüneti elutasítása nem volt őszinte csak egy ellenző a németek félrevezetésére. Ugyanez a helyzet állna elő, egy vagy két hét múlva, csak sokkal élesebb formában. A Titkos Minisztertanács és a Kormány határozata illegális. Szükséges levonni a következményeket és Szálasi nem látta az okát a további várakozásnak. Kemény azt javasolta, hogy Veessenmayer, Winkelmann és Griffenberg sürgősen jöjjenek össze megtárgyalni a végső előkészületeket.”

„Szeptember 16-án Horthy parancsot adott ki a Nyilas vezetők letartóztatására, de annak ellenére, hogy Veessenmayer tagadta Henneynek, hogy az ő védelme alatt vannak, valójában biztonságba helyezte őket. Ennek ellenére a németek még mindig a magyar kormánnyal való együttműködésbe kapaszkodtak a lehetséges utolsó pillanatig.”

„Szeptember közepén Hitler maga elhatározta, hogy ezen változtat. Szeptember 16 vagy 17-én magához hívatta specialistáját Otto Skorzenyt és előadta neki, hogy a kapott információk szerint Horthy próbálkozik külön békéről tárgyalni nem csak a Nyugattal, de az Oroszokkal is. Skorzeny feladata lenne elfoglalni a Budai Várdombot, ha ez előfordulna, de máskülönben nem és neki indulni kell,” mihelyt értesítés érkezik, hogy a Kormányzó elárulja kötelességét amit a szövetséges Németországgal kötött.” Skorzeny, a Generális N a német budapesti haderők új parancsnoksága alatt működne.”

„Valószínű, hogy az egész tervezetet Hitler maga adta át Skorzenynek amit a „specialista” azután használt volna a Budai domb földalatti labirintusában.”

„Az egyik verzió szerint, a Kormányzó választási lehetőséget kapott a méltóságteljes lemondásra a németek által kiválasztott jelölt javára, vagy a saját és fia hűtlensége világgá lesz kürtölve.

Négy nap múlva Skorzeny Magyarországra ment, ahol egy Pilis-i faluban „Doktor Wolf” néven helyet keresett. Ezután Budára ment ahol a véső terveket kidolgozta.”

A kérdés felvetődött „meggyőzni a lemondásról vagy egyszerűen kihirdetni a lemondását. Szálasi ezt kidolgozta. A magyar Szent Korona misztikus elmélete lehetőségessé teszi a változást addig, amíg a Korona az országban marad. De Szálasi ragaszkodott, hogy a Kormányzónak egy utolsó lehetőséget kell adni egy megbeszélésen, vagy Hitlerrel Lengyelországban, vagy vele Budapesten egy semleges helyen. E nélkül a feltétel nélkül nem vállalja. Ha ez a kérelem nem sikerül, akkor hajlandó Ö maga átvenni a hatalmat, bizonyos további feltételek mellett. Az első feltétel az volt, hogy megnyugtató biztosítékot kapjon, hogy Németország őszintén és hatásosan védelmezi Magyarországot. A másodsor, biztosítékot kell, hogy kapjon hogy Ö és Mozgalma rendes támogatást kap.”

„Arra a kérdésre, hogy a kormány elmozdítására mikor kerüljön sor, Szálasi azt mondta ez a pillanat akkor lesz, amikor a Magyarországon állomásozó német csapatok felzárkóznak a fronton lévő két magyar hadsereg mögött, hogy megakadályozzák azok visszafordulását és közbelépését. Ő már intézkedett Beregyfivel, hogy váltsák le a magyar parancsnokokat egészen le az ezredesi rangig. Végül pedig Szálasi egységei meg kell, hogy kapják az ígért fegyvereket. Veessenmayer feljegyezte a pontokat és biztató válaszokat adott mindenre, kivéve a Horthyhoz való utolsó felkérésre, amit nem tartott praktikusnak. Mielőtt elment az utolsó percek az új kabinet megtárgyalására szentelték amit Szálasi fog megalakítani. Szálasi javasolta és Veessenmayer egyetértett a nevekkel: Rajniss, Jaross, Pálffy (De nem felelős pozíciókban mondta Veessenmayer), Ruskay (Miniszterként Berlinbe), Jurcsék, Reményi-Schneller, Szász. Végül el volt rendezve, hogy Szálasi egy biztonságos Buda-i házba megy, amely az SS védelmében volt.”

Napról napra óráról órára változott a politikai helyzet Budapesten. Elérkezett Október 14.

„A hírek keringtek, hogy a Nyilasok átveszik a hatalmat és több német csapat érkezik.

Skorzeny három zászlóaljjal készen állt és 42 Tigris tank és egy csoport Góliát harckocsi érkezett Budapestre. A Moszkvából érkező üzenetekből Horthy látta, hogy az oroszok az előzetes fegyverszüneti tárgyalásokat úgy magyarázzák, hogy azok kötelezik az azonnali cselekedetre. Horthy úgy határozott, hogy vasárnap október 15-én lépnie kell. Veessenmayert értesítettek, hogy déli 12 órakor jelenjen meg kihallgatásra és 12.30-kor Horthy proklamációját kihirdeti. A szólásforma amivel Horthy szándékát ki akarta hirdetni így hangzott:

„Én a Német Birodalom jelen képviselőjének a tudomására hozom, hogy mi egy fegyverszüneti szerződést kötünk ellenségeinkkel és velük szemben minden hadiállapotot megszüntetünk, A csapatok tudomására hoztuk, hogy parancsnokaik megkapták a megfelelő utasításokat, melyet kötelességük végrehajtani a napi paranccsal egyetemben, mely a Kiáltvánnyal egyidőben lett kiküldve.”

A Kiáltványt Horthy maga akarta beolvasni, de ezt elejtette, attól tartva, hogy a németek elvágják a Palota drótvonalait. A Kiáltványt a Pesti stúdióból fog beolvasásra kerülni. Mint más alkalomkor a Kormánynak kell jóváhagyni Horthy tervét, vagy lemondani. Horthy eredeti terve az volt, hogy október 14-én este 7:30-ra hívja össze a Koronatanácsot. Akkor bemutatná a bizonyítékokat, hogy a hadi állapot tarthatatlan és kihirdetné szándékát, hogy fegyverszünetet akar és megkérdezi a minisztereket, hogy elfogadják ezt a felelősséget. Várható volt, hogy egyes miniszterek (Jurcsek és Reményi-Schneller) megtagadnák és lemondanának.”

Mikor Ambrózy ezzel az üzenettel átment Lakatos irodájába, azt határozták, hogy ez a folyamat is veszélyes, mivel Jurcsek és Reményi-Schneller bizonyos, hogy elmondanák a németeknek, hogy mi történt. Ezért azt határozták, hogy a Koronatanács gyűlését Október 15-én reggel 10:30-ra Hívják össze.”

„Farkas naplójában írja, hogy a Kormányzó megjegyzése az volt, hogy „ a fegyverszüneti feltételekben az áll, hogy vissza kell vonulnunk a Trianon-i határokra és csatlakozni kell az oroszokhoz a németek megtámadásában, de ezt majd valahogyan kijátszom.”

„A Koronatanács reggeli gyűlésén előadta a katonai helyzetet és a fegyverszüneti terveket. A tervek megtárgyalása után a Kormányzó feltette a kérdést ki van ellene ki van mellette és a határozatra szavazást kért. A kabinet egyhangúan mellette volt. Lakatos akkor ajánlotta Kormány lemondását. Horthy elfogadta és felkérte Lakatost egy új kormány alakítására. Lakatos akkor kérte, hogy álljon fel aki nem akar az új kormányban részt venni. Senki sem állt fel.”

„Horthy ezután Veessenmayerral találkozott, vádolta, hogy fiát elraboltatta. Ő azt válaszolta, hogy ezt Winkelman tette nem Ő, de ez teljesen jogos volt, mivel a fiatal Horthy az ellenséggel érintkezett.” Ezután Horthy felsorolta a németek büntetteit Magyarország ellen és, hogy a Nyilasokat támogatták. Horthy ezután így folytatta. „Mindezek után elhatároztam, hogy nem folytatom tovább a küzdelmet és fegyverszünetet kérek.” Veessenmayer szemmel láthatóan hátraesett és elfehérrült, de legalább haladékosan kért, míg Hitlerrel tud beszélni. Ha a helyzet annyira reménytelen, talán több segítséget tudnak küldeni. Horthy anélkül, hogy elárulta volna a tárgyalások részleteit egyszerűen azt válaszolta, az már túl késő.”

1:10-kor a rádió bement, Horthy felhívását kétszer, de utána légiriadó miatt megszakadt az adás. Az írott Felhívás sohasem ment ki.

Rahn kérte, hogy személyesen akar beszélni Horthyval. Az interjú végén Rahn azt mondta” Ha a Kormányzó lát bármilyen praktikus kiutat, Ő együttműködne vele.” A Kormányzó azt mondta Ő csak egy lehetőséget lát az azonnali fegyverszünetet. Rahn így válaszolt, ha a Kormányzó megállapodott egy angolszász légi leszállásban, akkor Ő nem tehet mást, mint felkell, meghajol és azt mondja:

Főméltóságod, Ön győzött és elvonul: de hogy Horthy Magyarországa megadja magát az oroszoknak szerinte ez szociális és nemzeti öngyilkosságnak tűnik.”

Veessenmayer és Rahn megváltak győződve, hogy” Horthy Kiáltványával felégette a saját hidjait maga mögött. Szálasi kell, hogy a helyére kerüljön.”

Délután 4:10-kor a stúdiók a Nyilasok kezében voltak és röviddel utána a Lakihegyi adó is. 9:21-kor Szálasi a nap eseményeiről beszélt. 9:40 kor a következő adás így hangzott „A kormányzó szégyenletes árulása következtében a Magyar hadsereg főparancsnoka kiadta a napi parancsot a magyar hadseregnek mely így szól: Minden magyar különítmény és egység tovább kell, hogy folytassa a harcot mint azelőtt és minden erejével és még jobban, mert a Nemzet egységes a küzdelem támogatásában.”

Mindezalatt, Skorzeny és Von dem Bach kidolgozták a tervet a vár bevetelére, amely reggel 6:00 órai kezdetre volt beütemezve.

„Vattay kora hajnali órákban meggyőzte a Kormányzót, hogy adja fel az ellenállási tervét. Horthy egyszerűen úgy vette, hogy be van hívva, hogy fogolynak adja magát, és úgy határozott, hogy inkább ezt teszi, mint húzza az ellenállást amely csak a néhány megmaradt hűséges támogatója életbe kerülne. Horthy kijött és megragadta Veesenmayer két karját és azt mondta

Ó, ez Ön Miniszter úr? Weesenmayer így szól: kellemetlen feladatom van, hogy önt biztonságos helyre vigyem, mivel 10 perc múlva megkezdődik a támadás. Horthy kérdezte mi fog történni a feleségével, Veesenmayer azt mondta magával jöhet. Aztán kérdezte, hogy hová szándékolvinni engem, - én javasolom a Hatvany Palotát mondta Veesenmayer. A kocsihoz menet Horthy odaszólt Lázárnak, hogy állítsa meg az ellenállást. Az idő 5:58 volt. Rahn felhívta Ribbentropot, tudatta vele, hogy a konfliktus vér nélkül megtoldódott.”

„Veese Mayer egész reggel a német főhadiszállással beszélt. Hitler ajánlata, ahhoz hogy Horthynak olyan bánásmódot adjon, ami egy legfelsőbb rangú személynek kijár csak akkor lehetséges, ha a Kormányzó három feltételt teljesít. Ezek a következők: hivatalos lemondás, Szálasi kinevezése mint miniszterelnök, és a tegnapi kiáltvány megtagadása.”

Horthy mindhárom feltételt elfogadta.

A Magyar Parlament mindkét ház Elnökének Kormányzói üdvözetem a Magyar Parlamentnek !

„A Magyar történelem egy súlyos és nehéz órájában közzé teszem ez az én elhatározásom: a háború sikeres kivitelezése és a Nemzet belső egysége és összetartása érdekében, Kormányzói hivatalomról lemondok és feladom az összes kormányzói hatalomból származó törvényes jogaimat. Ugyanakkor megbízom Szálasi Ferencet egy nemzeti összetételű kormánytanács megalakításával.”

Adva Budapesten 1944 október 16-án. Horthy, m.p”

„A magyar polgári és katonai közvélemény egyaránt békésen elfogadta a Kormányzó és a legfelsőbb Hadur erőszakos elmozdítását és helyére Szálasi beiktatását.”

„A Nemzet vezetője nyilván Szálasi Ferenc lett. Időközben az Állam Elnöknek a feladatait átmenetileg a Nemzetvezető intézi, aki fel kell, hogy esküdjön a Parlament előtt, hasonlóan mint az elő volt írva a Kormányzónak és élvezze mindazokat a jogokat és védettségeket amivel a Kormányzó volt felruházva az 1920-as Törvény szerint, beleértve a Legfelsőbb Hadur funkciót.”

„Október 27-én a Kormányzótanács amit az 1937-es XIX törvény hozott létre összejött. A jelenlévők voltak: Bárány Perényi és A. Tasnádi-Nagy mint a Felső és Alsóház elnökei, Serédi Hercegprímás, Beregffy a Hadsereg Főparancsnoka, B Kornel a Főbíróság Elnöke és M Jakab Titkár. Szálasi felesküdt nekik mint kiválasztott Miniszterelnök és utána az Államfői kérdéshez fordultak. Szöllösi már átadta a két elnöknek Horthy eredeti rendeletét melyben lemondott és Szálasi nevezte ki Miniszterelnök jelöltnek. Ekkor a résztvevők megvizsgálták az okiratokat és az aláírást hitelesnek mondták. Ugyancsak egyetértettek abban, hogy a lemondás érvényes volt és a Kormányzóság következképpen megüresedett. A Tanács ezután jóváhagyta a Szöllösi által beterjesztett törvényjavaslatot, amely elismerte Horthy lemondását, és kijelentették, hogy az 1942-es Kormányzói képviselő, törvény érvényét veszítette és elfogadták Szálasi javaslatát a Nemzetvezető Intézményre. A Parlamentet most összehívták. November 3-án mindkét ház egyöntetűen elfogadta Szöllösi törvényjavaslatát. A következő nap a Királyi

Palota Márványtermében összejöttek minkét ház tagjai és politikai és szociális élet különböző képviselői. Horthy 9/11 ezrede szolgáltatta Szálasi díszőrségét.”

„Beregffy, Rajniss és Csia felsorakoztak a bársonnyal letakart emelvény mögött, ahova Báró Prényi a Korona katolikus Őre helyezte a Szent Szimbólumot. Trombita szó mellett Szálasi belépett a terembe és elfoglalta helyét. Ekkor a Korona előtt felesküdött, mint Horthy és Ferenc József és Mária Terézia esküdtek, hűséget Magyarországnak, hogy tiszteljék és másokkal tiszteltessék annak törvényeit és az ősi hagyományokat és hogy hatalmával mindent elkövet ami hozzájárul jólétéhez és dicsőségéhez. Isten Őt úgy segítse.

„És csak ezekután volt megkövetelve, hogy a Hadsereg és az állami alkalmazottak felesküdjenek Szálasi Ferencre mint Nemzetvezetőre.”

Macartney tanulmánya alapján világos, ha Szálasi Ferenc és Kormányja a Nürnbergi bíróságon került volna elbírálás alá, nem a kommunisták által összetákolt Népbíróság előtt, akkor egy tagját sem ítélték volna halálra. A zsidók biztonsági okokból magyarok által történt megkülönböztetése és elkülönítése nem különbözött az Egyesült Államok Japán etnikuma ellen elkövetett cselekedeteitől. Erre talán még az is bizonyíték, hogy az Izrael-i Eichmann Per főügyésze Szálasi felmentette a háború utolsó hónapjaiban Eichmann parancsára németek által elkövetett bűnök alól. A háború zűrzavaros ideje alatt a Nyilaskeresztes Pártba beépült kétes elemek, kommunisták és még zsidók is, mindent elkövettek, hogy lerombolják annak hírnevét és ártsanak nekik. A népbírók, azonban ítélték bizonyítékok nélkül.

A fenti tanulmányból vett idézetek egy neves angol történész szemüvegén keresztül mutatja be Szálasi, a Hungarizmust, a rögs utat megtett Nyilaskeresztes Pártot és a Trianonra felépült huszadik századi magyar bel és külpolitikát. Eljött az ideje, hogy a Népbírósági ítéleteket és az abból származó Magyar háborús bűnösséget bíróságigáig hatálytalanítsak.- Igazságot Magyarországnak !

Összeállította Molnár Lajos, a Hungária Szabadságharcos Mozgalom történész csoportja jóváhagyásával. A Hungária Szabadságharcos Mozgalom történész csoportja köszönetet mond Elek Kálmán bajtársunknak, aki Macartney történelmi munkáját rendelkezésünkre bocsájtotta.